

В КОНГРЕСІ ЧИМРАЗ БІЛЬШЕ ПРОТИВНИКІВ ПРОГИБІЦІ

ВАШИНГТОН. — У палаті посів прийшло до голосування над резолюцією, яка дозволяла стейтманам перебрати контроль над оборотом і виробом алкогольних напків.

Отже резолюція перепала, бо проти неї було 227 голосів, а за неї 187 голосів.

Мокрі задоволені з того голосування, маючи на своїй стороні 187 голосів, між якими було 97 републіканських послів і 90 демократичних. Це число вважають великим здобутком, бо отсе була перша сироба, підчас якої доведено до голосування в справі прогібці від часу її заведення. Мокрі надіються мати в 73 конгресі вже таку більшість, що буде можна перевести зміну конституції й знести 18 поправок.

Та сухі кажуть, що такої більшості мокрі не достануть у ніякій разі, бо багато з тих, що тепер голосували за ухвалення резолюції, не будуть голосувати за внесення акту Вогтеда.

На всякий випадок отсе голосування викликало велике ожидження як у мокрих так і в сухих. Обидві сторони готуються тепер до нової акції.

ІСТМЕН, МІЛОНЕР, ВІНАХІДНИК І ФІЛАНТРОП, ЗАКІНЧИВ ЖИТТЯ САМОГУБСТВОМ.

РОЧЕСТЕР (Нью Йорк). — «Моя робота скінчена. Чого довже ждати?» — це останні слова Джорджа Істмена, написані на картці паперу до своїх приятелів. Написавши їх, 77-літній промисловець і винахідник відобрав собі життя револьверним вистрілом. Сталося це кілька мінут по довшій конференції, яку Істмен відбув зі своїми бізнесовими співпрацівниками, та по розмові зі своїм лікарем.

Істмен хурав від трох літ на цукрову хворобу. Від довшого часу лежав у ліжку. Оставив тільки дуже далеку родину, бо не був жонатий.

Вістка про смерть Істмена рознеслася скоро не тільки по Америці, але й по цілому світі, бо його рука сягала в найважливіші закутки світу. Він самі можна теоретично бачити славі фотографічні апарати Кодака, себто той компанії, яку він заложив тому кількадесять літ. Все, що є związane з модерною фотографією і театрами рухомих образів, є тепер związane з геном Істмена.

Зачав він свою кар'єру від хлопця до послук у банку, заробляючи \$3 на тиждень. А тепер його компанія має заводського капіталу кодо \$200,000,000. Сам він роздав за життя на різні добродійні цілі від 75 до 100 мільонів доларів. Особливо опікувався музикою, а місто Рочестер завдячує йому чудовий театр з одною з найкращих симфонічних оркестр в Америці.

ВІДКАЮТЬ ОБРАЗИ ЗА ОДІЯ І ХАТУ.

НЬО ЙОРК. — Молоді малярі та артисти звикли бідувати. Це вже відома річ. Але тепер настали такі важкі часи, що вже ніякі дітись. І ось тому «Сосаєт оф Інделендент Артистс» віднеслося до власників помешкань, гросериків, ірвачів та лікарів і просить їх брати від малярів образів за пошумування зубів чи лічення, за рент, артикули плочки чи вібрания.

ДІСТАНЕ МІЛОНІЙ, АЖ БУДЕ «ДОБРЕ СПРАВУВАТИСЯ».

ВАШИНГТОН. — Ричард Керенс, бувши амбасадор до Австро-Угорщини, записав своєму синові Вісентови \$2,000,000, але під умовою, що він заперестане гуляти життя і буде ятій лід порядно жити. Троїстися останньої волі іменовано «Сейнт Лой Юіон Трост Компані». Викінді вдалося Вісентови перекопати троїстися, що він жив порядно від 1923 до 1928 року і вони були згодні з тим, щоби йому дати гроші. Та сестри Вісентова запротестували, бо казали, що він жив рік з жінкою, з якою до того певніша пізнаше одружився. Суд станув по стороні сестер. Тепер Вісент мусить наново заняти порядно жити наступних п'ять літ, коли хоче дістати \$2,000,000.

МАЄ 72 РОКІВ, АЛЕ З ТАЇВЦІ НЕ РЕЗІГУЄ.

ГВАЙТ ПЛІЕНІС. — (Нью Йорк). — Міссіс Ізабелла Гемілтон домагається від Нью Йорк Сентрал залізничї відшкодування в сумі \$35,000 за те, що поховилася зі сходів вагону і впадала та потовклася. Виявилось, що сходів хиталися.

Міссіс Гемілтон має 72 роки і займається ривсуванням взорів жіночних одягів. В своїм позві каже вона, що не так їй жалко за тим, що не може працювати, але довкіля їй те, що не може через свою потовчену ногу ходити і танцювати.

ПОТЕЛЯРИ І РЕСТАВРАТОРИ В ГУБЕРА.

ВАШИНГТОН. — Представники готелярів і реставраторів просили Губера підчас адвєнції, щоби він зарядив остріше виконання прогібці, щоб завів легке вино і пиво, бо знакше вони побавкрячуть, бо не годні конкурувати з бутлегерами. Кажали, що говорять це в імені бізнесу, який уявляє собою маєток у сумі \$15,000,000 і зарплатню яких 1,400,000 рообніків.

БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ КОРАБЕЛЬ У ГАМБУРГІ І ПОЛІЦІЯ.

Гамбурзька поліція на приказ прокуратора слідувала за большевицьким кораблем «Сибір», що стояв на якорі у пристані Гамбурга і мав за кілька днів виїхати до Ленінграда. Поліція підозрівала, що на кораблі «хоче втекти на Радянський комуніст Діенко, якого пошукували (після втечі з тюрми) за вбивство поліційного службовика. Поліція завважила, що човен піллпав уночі до корабля й одного чоловіка привіла на чердак. Річна поліція придержала човен та арештувала одного комуніста й одного большевицького моряка. Це все було вночі; рано 30 поліцаї відійшли до корабля «Сибір» та, показавши наказ прокуратора, перевели ревізю корабля. Пошукуваного комуніста поліція не знайшла, але принесла зате багато дальнобачиночної пошти, адресованої до Комінтерну — без печаток консульства. Оці сля виявилось, що про небережність із арештуванням злово осіб з човна довідалася залога корабля «Сибір» і большевицький консулт. Тому «подорожного» вислали на берг не в Ленінград, але в Гамбурзі, аки поліція прийшла ревідувати корабель.

УКРАЇНСЬКА ГОДИНА НА РАДІО.

Заходом українських торговців у Брукліні, Н. Я., буде відіграна українська година в тім місті з радіоївої стації WMBQ — 1500 кч., в цей четвер, від 9-тої до 10-тої години вечір.

ПО СЕЛАХ ПРОЦІТАЄ НОЖИВІЦЮ.

На Йордан, 19-го січня о. р. давали в читальні «Провісті» в Пуїтінгтах, пов. Ротгінга, аматорською виставою Хотів і Бачити і 16-літній Федько Іванів. Щоби не платити вистави, загладив кризь війну. Вартієвкі Романків відіграв його від вікна. На це Іванів дав йому в лице. Почалася суперечка. Розлючений Іванів витягнув ножик і пробив Родманову на сантиметер від серця. Пробий Романків лаявся хоррий, а ціла справа опинилася в суді.

ДИРЕКТОР-ДЕФРАНДАНТ.

Дія 15-го січня о. р. в Рівненському окружному суді відбулася розправа проти директора торговельної школи при «Машежій Школяській» в Рівнової, Маршніцького, обвинуваченого за дефравдацію шкільних сум. Його засудили на 3 роки в'язниці.

ОРИГІНАЛЬНИЙ СТРАЖК.

У Берегові, на Закарпатській Русі, відбувся цікавий стражк. Підприємство, що доставляло для міста електрику, підвизило, опаляв за електричну струму. Це вивело з рівноваги берегівських реєсієвків і промисловців. Рішавши, що не будувати електрики живкати так довго, поки підприємство не зникне цілком. Тому замінили країниці що дія, аж лише зникне. Дав потрібного свідцїтї шір в антиках, свідцїтї свідкалі маю напото. Цей стражк тривав вже п'ять днів, а вони рішені не уступити, коли діши підприємство не об'являть.

ХОР КОШИЦЬ ЗОРГАНІЗОВАНИЙ.

Нью Йорк, 13 березня. — Сьогодні відбулася перша проба новозорганізованого Українського Хору під управою проф. Олександр Кошиця. Показується, що теперішній ансамбль є подекіль країний ніж був в Українській Національній Хорі, і це дає запероку, що виступи цього хору в ювілейних святах у честь Юрія Вашингтона, наміченїх дісі в 30 містах Америки, принесуть далеко більш успіхи ніж попередні. Проф. Кошиць додає тепер трохі драматичного елементу до деяких українських пісень, а це робить Український Хор дуже цікавим. Більшість членів Українського Хору це не лише заложники співацькі, але є мїж ними й оперні артисти. — Як звівно, Український Хор Кошиця виступає в ювілейних обходах у честь Вашингтона разом з Українським Народним Балетом Васіля Аврамєна.

ПРОПОНУЮТЬ ТЮРМУ ДЛЯ ОБМАНИВ ЛІКАРІВ.

Комісія Лікарів і Хірургів Очєртью отарується переперіти на нахолодній сесії сойма свої пропанї постановою, щоби за третью провинною карати тюмною людей, які лічїть, не будучи спитановими лікарями. Запропановано покарювати катр і від \$100 до \$500 грївни і не менше як 7 днів арешту.

ПРИЗНАВСЯ ДО ДУШОГУБСТВА.

Томі Грекоській, 28-літній фармерській робітнич арештований в Елма, Ман., признався перед поліцією без в'язання, що то він убив свого вуйка Мартина Сітара та його родину. Грекоській українська діла від у хахал, але, вменожений морозом та браком їжі, вийшов меж людєв. На питання, чому він убив семеро людей, говорить, що то яксь «дух» казав йому все зробити. Лікари мають перевірити умовий стан Грекоській.

ПРЕСА І НАПОЛЕОН.

Коли переглянути кілька чисел париського «Монітора» а часів пісні втечі Наполеона з Ельби, можна побачити, як відбивався життєвї прояви у прєсї. Вистанє зазначити самі наголоски своєю за чергою: «Людоді покинув свою печеру», «Опир-півка з Корсеїки причилась у залуї Юан», «Тигр приїхав до Гаї», «Потвора повернувалася у Гренобль», «Тиран переїхав через Лезон», «Самозванця бачили у віддаленні 60 миль від столиці», «Бонапарт вде велетенських ірочкамі, але ніколи не добуває Паріська», «Цар приїхав до Фонтенбло», «Найціншій План ввора разом із своїм вірним полкотоц вїхав святочно до Туїлеров».

ВІЧНА ОБЯВКА.

У Рівнової до власника готелю «Белгій» Райхсман, довго ходив і надобав податковий ескєктор. Нарешті дїя 24-го січня о. р. розсєдженїї Райхсман йому сказав: «Прохайте заперти, до чїтї готель буде увесь ваш!» — Іна другий дїя Райхсман не сказав: «Він помер від розпару серця».

ЄВРОПЕЙСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НА ЧУЖИНІ.

Українська Національна Рада в Бєлгїї, що створїтї під проводом шж. Д. Андрїєвського, перенїла Генеральний Секретарїт, зглядно діаводїство чєлано створеного Європейського Об'єднаня Українських Органїзацїй на Чужинї. Треба сподїватис, що за прикладом об'єднаня соборницьких національно-громадських органїзацїй в Бєлгїї, Чєхїї, Австрїї, Нїмеччинї, Італїї, Болгарїї та Литви пїдуть також українські органїзацїї шїних країн, передовсїм у Францїї, Швайцарїї і Данцїгї, і приступлять до Об'єднаня. Оголошено недєлано декларация про створєння такого напартїйного Об'єднаня зробила велике вражєння в чужинї, тому, що декларация ця і само Об'єднаня є доказом готовостї української еміграцїї стати спільним фронтом в оборонї інтерєсї України, виявувати поза скоби всі дрібночлєві партїї і особистї інтерєси.

АНДІЦІЙ ЦІВКУЮТЬ У НЕГРВІ ВІРУ В ЧАРІВНИЦЮ.

В Найробі, Кєнія, Британська Східна Африка, засуджено 60 Нєгрів на кару смертї за те, що вони вбили на смерть одну жінку, яку вважали чарівницею. Провадїл обвинувачєння виправдує, що вбита була чарівниця, що очарувала його жінку. Він оповїдає, що товпа пригнїтала чарівницю до лїжка його жінки і заставила її відкрити чари. Вона згодилася це зробити, але відкликала тільки половину чару і втїкала. Товпа пустилася тоді за нею нагодїти і вбила її нажаким, згідно з тамшїним звичаєм.

ЖИВУНІЦЬКА ПРЕСА ПРО УКРАЇНСЬКІ ПЕТИЦІЇ В СОЮЗІ НАЦІЙ.

З приводу одностороннього розглядя й вирїшення української справи Союзом Нацїй (погромї на Західній Українї) вся чужинна прєса висказує дуже виразно свої симпатїї для України. В деяких великих газетах поновилася бузи з цього приводу дошї статтї про загальне положєння України. Вся прєса вїдразу пізнала, що Союз Нацїй не вирішуватиме української справи згідно з засадами справедливостї, а що вона стала предметом торгї між заїнтерєсованими державами з огляду на манджурський конфлікт і на конференцїю розбєроєннє.

ЖИД ПОЗИВАЄ ЗА СЛУЖБУ БОЖУ.

Це не історія з давнини, коли то аренарї держали ключї від цєрков, а багатомовний образ нашої дїяноснї. А було воно так: Марїя Томашів з Броварів, пов. Бучач, була ввїла своєюму парохом, о. С., 20 зол. за Службу Божу. А що панотїчєса залогово було жлати, поки баба віддасть грошї, то відступити про претенсїю муларєв. Цей відступити і з чергї далїше, аж опинилася вона в руках знаного в Явїїцї гєшєтєра Маркуса Шнаєра. Ну, а зєсна річ, що Жидови все одно, з якого титулу претенсїя, Томашівка заїмала. Розпрїна відбулася дїя 29 сїчня. Подїбні способї погроздованнє претенсїї за Службу Божу рішучо треба напїтнувати.

ГІНДЕНБУРГ ЗГОДИВСЯ ЗНОВУ КАНДИДУВАТИ НА ПРЕЗИДЕНТА ВСІ СПОДІВАЮТЬСЯ, ЩО ПРИ ДРУГОМУ ГОЛОСУВАННІ ВІН БУДЕ ВИБРАНИЙ.

БЕРЛІН (Нїмеччина). — Нєгаймо після того, як став відомий вислїд голосування на уряд президентї держави, президент Гїндєнбург заявив свою згоду знову кандїдувати на виборах, що відбудуться 10 квітня. Всї сподїваються, що президент Гїндєнбург буде знову обраний на уряд президентї, бо при другому голосуванні потрібна лише звичайна більшість голосів. Підчас мїнулого голосування президент Гїндєнбург одержав таку перувату годину над найнебезпечішим своїм противником, Гїтлером, що нема сумніву, що він і при другому голосуванні буде мати таксамо більшість голосів.

Президент Гїндєнбурга багато підтримало те, що соціял-демократи не виставили свого кандїдата, а голосували на Гїндєнбурга. Отже соціялїсти голосували на монархїста, щоб уратувати державу від фашистської авантюри. Фашистський провідник Гїтлер Хвалїться, що він тепер розпїчне таку передвїборчу кампанїю, яка забезпечить йому вибір на становище президентї Нїмеччинї.

ФРАНЦІЯ ЗАДОВОЛЕНА.

ПАРІЖ (Францїя). — Майже вся прєса висловлює своє задоволеннє з вислїду голосування в Нїмеччинї на президентї. В тому, що фашисти потерпїли поразку, прєса вбачає, що Нїмеччина далі буде старатис шїяхом порозумїння вийти з тяжкої кризи, а це забезпечує спокїй в Європї.

Лише права газета «Журналь де Деба» пише, що виставно для Францїї все одно, що буде президентом Нїмеччинї: Гїттер, чи Гїндєнбург. Навїть може лїпше, щоби був Гїттер з його ясною програмою. Та, на думку газети, програма Гїндєнбурга й Гїттера рїжїється лише тим, що Гїндєнбург каже, що Нїмеччина не мусить платити й повинна узбєроюватис, а Гїттер каже навпаки, що Нїмеччинї мусить узбєроюватис й не повинна платити.

ПОЛЯКАМ ВИБОРИ НЕ ПОДОМАЮТЬСЯ.

ВАРШАВА (Польща). — Вся проурядова прєса пише, що вибори в Нїмеччинї показали, як властиво всі виборї були проти Верзальської мира та проти тих зобовязань, які на Нїмеччину той мир поклав. Нїмці голосували не на певних кандїдатах, але нїякї, проти кандїдатів противної сторони, тому й стався такий вислїд виборів, кажуть польськї газети.

В ПОЛШІ ОФОРМЛЮЮТЬ ДИКТАТУРУ УРЯДУ.

ВАРШАВА (Польща). — Не зважаючи на рішучї протести опознїї, проурядова більшість члєнів сойму ухвалила закон поширення прав президентї держави. Тепер президент держави матимє законодавнє право в певних випадках. Таким чином фактично диктатура уряду вже стає формальною через особу президентї держави.

НЕСПОКІЙ НА МАНДЖУРСЬКО-СИБІРСЬКОМУ КОРДОНІ.

ЛОНДОН (Англія). — До місцевих газет доноситься кореспондент з Манджурї, що в кількох мїсяцях здохж манджурсько-сибірський кордон у вибухло повстання Китаїцїк, які незадоволені з проклямвання «незалежностї» Манджурї. Для втихомирєння повстань Японцї прїсунули свої вїтїх абу до російського кордону, що викливає певне напруженнє на російській сторонї й небезпечку сутїнок.

РОСІЙСЬКІ ВОЄННІ ЛЕТУНИ ЗМУСИЛИ ЯПОНСЬКИЙ ВОЄННИЙ ЛІТАК СПУСТИТИС НА РАДЯНСЬКИЙ ТЕРИТОРІЙ, ПІЛЯ ТОГО, ЯК ВІН ЗАЛЕГІВ НА НЕЇ В РАЙОНІ СТАЦІЇ ПОГРАНІЧНА.

ЯПОНОЦІ ДАЛІ КРУТЯТЬ ПІД ШАНТАЄМ.

ШАНГАЙ (Китай). — Японське командування заявляє, що воно відтранспортує назад до Японїї частину своїх військ, літаючих на шангаїському фронті 30 тисяч жовїрїв. Тимчасом китайськї демократи подають, що Японцї, навпаки, все підвєрїють ної вїйська й роблять певні перегрупування на фронтї.

Японцї кажуть, що вони перегрупувають свої вїйська лише з метою оборони, бо сподїваються, що Китаїцї скоро пїнчуть новий наступ на них. В Тяньдїні дїїшли до сутїчки між мешкарями там Японцїями та Китаїцїями. Покищо почастило представництво Японцїв та Китаїцїв сутїчки вгамувало, але становище там далї лишається загрожєчує.

РАЖЕ, ЩО ВВІВ ЗРАДНИКОМ.

ГЕЛЬСІНГФОРС. — Молодий фашист Олександр Рундольо признався на допитї в поліції, що він убив Міна Кранчер за те, що вона видала урядові плани фашистського наступу на Гельсїнґфорс. Тому й виступить він на вивєрї.

Полїція вважає, що Міна Кранчер була інтернаціональною шпїгункою. Рундольо дає постановлений перед суд за вбивство.

ОРГАНІЗАЦІЙНА ПЕРЕПИСКА

В СПРАВІ ПОЗИЧОК НА СУМУ \$25,000.

Реченьня до кінця березня 1932 р. Відносно ухвалою річного засідання головного уряду У. Н. Союзу, голова канцелярія висладо до відділів друку на складання списку членів, що бажать затягнути позичку, щоб оплатити, на підставі того списку, голова канцелярія мала надати формальні анкетні листи членам про позичку легально та формально законно.

Щоб відповіді і поясненні не повторити й кожному окремо не відписувати, тай справу не провокувати, голова канцелярія бажав ще раз віддати до загального відомого всім інформації, що відноситься до тієї позички, та просити відповідати на всі питання в тій справі питанням.

Голова управа У. Н. Союзу рідною сумою \$25,000 прийняв рішення, котрих зарплати вкотре членства, 5% позички на висоті річної вклатки, включно з правом на помоч, прямо на підставі цього грамот, а члени старого роду забезпечені такими гарантіями на виміні грамот старого роду забезпечені на гарантії нового роду забезпечені, який для них зростається, себто після переведення реформи, тому тепершню позичку в сумі \$25,000 треба вважати як неважну допомогу для найбільш потребуючих таких членів, котри не можуть чекати, щоб користати з того, що їм реформа принесла, але мусять ра-

не не є даровина, а лише позичка? На ті підстави, що реформа зможя членам дати помоч на суму понад чверть міліона в грошах, та що реформа в кількох місяцях може бути переведена, сумою \$25,000 наразі повинна вистарити. І вона вистарить, коли члени заступяться до того, що тільки найбільш потребуючі сейчас треба дати.

Що це позичка, а не дарунок, що не треба забувати, що ті гроші береться з фондів, які не є призначені на дарунок, а є й позичається з фондів, призначених на інші, статуютом означені цілі.

Члени повірили головній управі фонди з означеним статутом призначенням і не дали права на роблення таких дарунків. Головна управа не є власником майна організації, а члени тримайорити організації не є жербаками. Аргументи можуть роздавати, а другі такі молотини не потребують. Головна управа, значючі свій обовязок і шануючі гідність членів-співвласників організації, в цій прикрий для організації хвилі може піддавати тільки такі плани, які обчислені на зміцнення організації й всіх членів-співвласників; плани, які допоможуть членам перевести свою організацію через тепершню організаційну кризу і на будуче таку кризу обминути.

5. Статут не дає головній управі права з призначених фондів робити дарунок членам, але не дає права давати позички з фондів, призначених на інші цілі. Тож на якій підставі голова управа призначила суму \$25,000 з фондів залогового і народного У. Н. Союзу.

2. Чому цю позичку призначується лише для найбільш потребуючих? Бо для всіх не вистарчає.

3. Чого вистарчає найбільш потребуючим? Тим членам, що дальше вклатко платити не в силі тай мусять би втратити членство, значючі вперше перевести реформу.

Хоч з головною управою нема права пі на дарунок пі на позичку, то всеж такі позички мусять бути зверненя. Позичку мусять дістати тільки ті, що важе на ті цілі після реформи матимуть свої гроші. Є нова гарантія звороту. Це робить з огляду на вимок, які небували обставини, маючи на увазі загальне добро організації і найбільше зарожених членів. Такій позичці не подивляються державні власти, а члени не будуть мати причини до негодовання.

Члени-співвласники організації

мають право знати, на які умови вони це добро зложили і повинні бути чесними? Тому, що їм випадає бути членами майна організації, що того майна в розпорядженні нема забороту. Вони розуміють приймати на себе зобовязання і бажать розвою своєї організації. В тепершню, а організації молодих і здорових членів. Тому, що випадає їм, як членам організації, бути чесними, коли випадає їм, як членам організації, дотримати ше до реформи (кілька місяців) й зазначити, що їм формі аскурації та мого все; що і ми може накласти легально відповідно до новітніх аскураційних правил, але не бажать даровизни, ні розбирання організації.

Члени дуже добре розуміють, що підшепти про розбирання зложенох фондів походять від тих непрошених опитувань, котрі ті фонди не будували, під свою опіку їх заргані не годні, тай думають, що цей прикрий час може довести до того, що ті, котрі ті фонди будували, самі годні їх розбирати. Чоти ті фонди дальше не існують.

6. Чи той, що змушений приймати позичку, буде оману? Чи змушений приймати реформу, то є: вимінити грамоту старого роду на новий, щоб той довг звернути з резерву, яка йому припадає після реформи? Чи правда, що позичку буде ухвалити на ті підстави, що позичкою мають тут зложені свої гроші, які поки що можуть бути вжиті лиш на помертву виплату, а після реформи часті тай гроші мого бути вжиті на позичку звороту включно з позичкою. Одне позичка буде дана не членам, що члени мусять прийняти реформу, але тому, що він має відповідний кредит. Позичка буде мого бути звернена з власної волі члена, або буде стягнена з помертвувати виплати.

Позичкою зобовязаний лише до звороту позички з 5 відсотками, тай без огляду на реформу.

Головна управа реформу проголосиває і її популяризує, щоб члени могли прийняти реформу, це зовсім окрема справа.

7. Коли суму \$25,000 може вистарити тільки для одної тисячки найбільш потребуючих членів, і не вистарчає для всіх потребуючих православних членів, то чому допуска-

ють вивести з лодями на Голгофту гору, і повисли між ними? Защо? ...

Вистане прочитати ті дві мисли наведені поезії, щоб доміркуватися, що безбожник і богохульник так не писав би. Так ми писати тільки дуже побожний чоловік. Нема одної більшої поемі Шевченка, де не загалано би побожно і з горючою снівською любовю Господа Бога. Такої сердечного молитви до Матері Божої, яка, то ми пі її перерукуючи, не дав нам ні єпископ Богачевський, ні єпископ Хомишин! Такі молитви, що побожно до снів зворуше, не дав нам ні папа римський. Такого, що молиться так, як молиться Шевченко, безбожником назвати може тільки лицемірний і фарисей. Безбожником звать Шевченка тільки такі „побожні“, котрі потайно пють вино, а явно проповідать воду.

— Знаєш, я ніні йшов до той Відравокої з орудкою, а вона той же був на п'ятому поверсі! Як я змучився, не повіриш! ...

— Ой так, так! Це одинокі спосіб тієї старої ліді, щоб спричинити біття серця мушні.

— Втора співав я у Блаженних цю годину.

— Дуже гілуше. Не зможу тих людей.

уважати їх і аплікації про правничку офіційно поперти. Чи то буде братися під увагу ніж розділі цих 25-тиччурних позичок і коли кінчатися річечень стару про неї? Головна канцелярія буде мусять апліканти групувати відповідно до їх рекорду, отже так:

Відповідно до часу знаєжання до організації; відповідно до ризика, яке апліканти представляють для відділу й організації з огляду на стан здоров'я; відповідно до їх тепершнього віку; відповідно до керу до чистоти дотримання першого плачення вклатко; відповідно до зарекованих доказів зьявляюности до організації; відповідно до того, хто є сам або з меншою чи більшою родиною в Союзі; відповідно до поручення урядів відділових і вкінці, відповідно до того, як вистарить грошей (\$25,000).

Коли призначеної суми вистарчить тільки на одну тисячу членів, а православних членів-апліканти зголоситься менше, то рещто поможеться до повероту тим, що були суспендовані і бажать до членства вернутися.

Щодо речень, то голова канцелярія тепер збирає всі відділів листи апліканти. Відтак вибраним аплікантам виведе до відділів аплікації. Ті апліканти будуть мусять бути котрому виповнені і підписані аплікантами і відісланими урядниками тай звернені до головної канцелярії до кінця цього місяця (березня 1932).

Справу позички мого перевести тільки за посередництва відділових урядів Головна канцелярія не в силі безпосередно з членами в тій справі переписувати.

Просимо урядників, а передчасно членів, о розгаду, але і заразом о поспіх, щоб це була дійсна негайна поміч.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ТРОП, Н. П.

Ювілейний обхід у честь „Рідної Школи“.

Українська громада в Трой зданва вже вряжана не тільки на свої власні потреби, але й на потреби Рідного Краю. Доказом цього можуть послужити хочби тільки фінансові звіти „Об'єднання“. Тому, що коли знагоди 50-ліття „Рідної Школи“ явився в Америці по другий раз добре відомий наш гром. Лев Яєничук, як висланний старого краю, ця громада уважала за конче користати з того побуту й укладати в себе ювілейний обхід. Цей обхід відбувся дійсно в нещодавній 6 березня 1932, в салі української православної церкви св. Никодима в годині 4:30 пополудня. Був він скромний, відповідно до сил громади, але щирий. Підготувано до цього обходу поробив Комітет Народної Роботи, який тий відділа істнує, при співчутстві Івана Гуляка.

Свої дари зложили салюючі організації й громадини: по \$50: українська православна громада св. о. Никодая, Український Горожанський Клуб; по \$25: Українське Брацтво У. Н. С. від. 191; по \$10: Тов. Шевченка, від. 51; У. Н. С., Сеґстрицтво св. Ольги, а відділ \$32 „Союза Українок“ \$5; по \$3 М. Оніськів і П. Орешницький; по \$1: Гр. Шарпак, Д. Петрицький, А. Пендер, П. Пянта, І. Галанюк, М. Іванченко, Я. Вовчок, П. Мосевич, І. Дмитерчук, В. Малараш, П. Деревський, І. Данила, М. Тихона, О. Заньч, А. Юзенько, М. Базар, В. Михасієв, Л. Завіський, В. Футулуцький, І. Урбан, О. Спик, Т. Ольшанська, К. Орещка, Гр. Гуляк, С. Ковальчик, О. Бомба, А. Ткач, П. Бойко; здрібними жертвами зложили \$20.

Відатку мала громада ввело \$82, тож рівно \$200 передали як ювілейний дар „Рідній Школі“.

Після цього поховано з великою парадом до Букачівського кладовища в містечку Букачіві повіт Рогатин, Західної України. Покіяного поховано з великою парадом до Букачівського кладовища в містечку Букачіві повіт Рогатин, Західної України. Покіяного поховано з великою парадом до Букачівського кладовища в містечку Букачіві повіт Рогатин, Західної України.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 2. лютого помер Іван Макута, член Бр. св. Михайля, відділ 159 У. Н. Союзу. Покіяний вступив до У. Н. Союзу в 1911 р. Був добрим членом Брацтва й Союзу і тішився загальною повагою. Тому був 6 років председинком Брацтва. Походив з містечка Букачіві повіт Рогатин, Західної України.

Після цього поховано з великою парадом до Букачівського кладовища в містечку Букачіві повіт Рогатин, Західної України. Покіяного поховано з великою парадом до Букачівського кладовища в містечку Букачіві повіт Рогатин, Західної України.

БОЖИЙ ПРОРОК.

Милосердний народ — Уляна Краквеню своїм вішмом солон бореться за нарід. Можливе, що тут і там поточна форма в нас деколи не дотягнена своїми думками, або не виглядає як свій сад, це ми вже сімдесятилітній бабуні простимо. Затяк ми почуваме, що кожне слово її врівніш є горюча іскра й світлого волево безмірної любови до повнезлого Рідного Краю і до катованого брате Ісусе, він, той божественний воїн, усе наново розпалюючи з бережливий цією сімдесятилітньою Весталкою любові до України, — награвся як тут на кожній сторічці і заволює, пориває до чину і вєсть, врити у його спасенєсть.

Благословенна будь!

Яких двацять років перек сивитою віяною хвиляд (моськвифіо-обруселіт) були між народом в деяких повітах Галичини дуже сильні. Та моськвифіо-обруселіт в народі держався тільки поти, поки село не знало ширю-української книжки і тільки салю вірною капальним попім. Але до сєзайшла українська жєзика, як пришов „Кобзар“ Шевченка, то глас калоського пастрєра става галоського волюючю в Русини. Очевидь, яких він так доводо затунувана брєхню, яко ми ми частина „вєлєкорусько-

го” народу, стали свого пєршого покидати. Сєло за сєлостало переходити до національного українського табору.

Затривожені кацни ріжкими способами силкувались зєдержати національне освідомєння нашого села. Не про всі спосаби хочуть тут згадати. Згадаю тільки один. Є воукраїнський сєвєй відштрафити й відтягнути від української національної думки, кацани стали вєвляють в народ, що націоналістичний український пророк Тарас Шевченко є вєдиком безбожником, богохульником, антихристом.

Така клеветка не помогла а постала національної зради. Писавши Шевченка й інших українських націоналістів, хоч не таких великих як Шевченко, вигубили в наоді канєство і всю українську масу в Галичині перетягли в український національний табір.

Гавда би хто, що дух Шевченка вже буде, мати спокій, що білї нього вже відєпєлєтєся клеветники. Віну прошив Шевченка програли капали, та на їх місце приїшли інші, приїшли... клєрики!

Хто ті клєрики, дїні не потребуює писати, бо про них вже перєз писався. Тепєр вони випливали Шевченка, як який плама. Не лиш в Америці, але й в Галичині деякі українські владни грозять, що покотят Україну, що покотят Україну, що покотят Україну своїх націоналістичних пророків... першого між ними Шевченка.

Кєриками не кажуць, що вони побивають Шевченка за український націоналізм. Вони кажуць, що бють його і заборонять почитати Шевченка за його безбожність. Вігнєвущи людєй від такого безбожника, ті клєрики гадють, що лєдєй також відтягнєть від його української національної думки.

Щоби довідатися, чи клєрики урядку кажуць, вєзїм в руки Шевченкаєго Кобзаря читаймо те, що він написав.

Поезія „Марія“, про яку клєрики кажуць, що в тій поезії Шєшєк ругає і лєкєсєвєть Матрє Божєу, значєтьєсь так:

Радуйєсь, тє бо обновила єєє зачатєй студюо... (Акафист, Пр. Богород. Ікос 10).

Вєє упованє мє, На Тебє, мї Прєсїтїяї Раю, На милосєрдїє Твоє — Вєє упованє мє, На Тебє, Матї, возлагєю, Свєтєя Сїло єєє Свєтїх, Прєнєпорочнєю, Балага! Молєсь, плачу, рїдаю: Возрє, Прєчїстєя, на нїх; Охтє охраденє, салїлїх, Нєвєодїякїлї!

Щарїє нєбє і землї! Воньмї Шє стєну і тощїлї, Благїлї, вєнєць, о Вєєблагєлї! А є, нєздєлїлї, вєсєно, що вєє прїдєвїтєбєтє воєє сєзє, Пєсалїом і тїхлїм, і вєсєлїм І главу Юго чєснєго Тєрємом увїчєналї.

